



*Fra Jesús Etayo*  
*Priore Generale*

Rzym, 16.11.2016  
Prot. N. PG065/2016

### **ŚWIĘTO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY - PATRONKI ZAKONU SZPITALNEGO**



Moi drodzy Bracia, Współpracownicy oraz Członkowie Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego.

19 listopada, w trzecią sobotę miesiąca, będziemy obchodzić w Zakonie uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Patronki Naszego Zakonu i naszej Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego. Jest to dla nas najważniejsze święto naszej

Matki i z tej okazji pragnę przesłać Wam moje najserdeczniejsze życzenia, a także zachęcić Was do odpowiedniego przygotowania i do radosnych obchodów tego święta.

Od nadzwyczajnej Kapituły Generalnej, która odbyła się w 2009 r. w Guadalajara (Meksyk), Najświętszą Maryję Pannę nazywamy również *Królową Szpitalnictwa*. Rzeczywiście, od czasów naszego Założyciela św. Jana Bożego, Zakon nieustannie doświadczał Jej obecności i opieki. Prowadziła nas i towarzyszyła nam w naszym życiu oraz w misji, jaką bracia i współpracownicy rozwijali na pięciu kontynentach.

Także dzisiaj czujemy obecność Matki Bożej, Patronki Zakonu, pośród nas oraz w dziele szpitalnictwa, które nasza Rodzina realizuje na całym świecie. Podczas tego dobiegającego końca roku, liczne były momenty i wydarzenia, podczas których mogliśmy liczyć na opiekę „Zawsze Czystej”, jak zwykł o Niej mówić św. Jan Boży. Odbyły się konferencje regionalne, liczne generalne wizyty kanoniczne, miało miejsce zakończenie Roku Powołań do Szpitalnictwa wraz ze spotkaniem osób odpowiedzialnych za formację z całego Zakonu, a także ostatnio Spotkanie Wyższych Przełożonych oraz wiele innych uroczystości. Ponadto każda prowincja organizowała swoje własne obchody, z różnymi wydarzeniami i inicjatywami mającymi na celu rozpowszechnianie ewangelicznego szpitalnictwa w służbie chorym, ubogim i potrzebującym.

Jak powtarzam od dłuższego już czasu, jednym z głównych wyzwań dla naszego Zakonu jest potrzeba rozeznania tego, jaka powinna być przyszłość naszego Instytutu. Staje się to coraz bardziej naglące i powinniśmy starać się dostrzec, jaką wizję Zakonu przekazuje nam dzisiaj Duch Święty. Nie chodzi tu o „pudrowanie” rzeczywistości, lecz o dokonanie głębokich zmian, przede wszystkim odnośnie życia braci. Do jakiego życia konsekrowanego jesteśmy powołani jako bracia?

Powinniśmy przezwyciężyć apatię i znaleźć odwagę, by szukać nowych rozwiązań, które zbliżą nas do chorych i cierpiących. W którymś momencie trzeba będzie również zająć się strukturami. Jak długo będziemy w stanie, w obecnej sytuacji, wspierać wszystkie dzieła apostolskie prowadzone przez nasz Zakon? Dużo jest pytań czekających na odpowiedzi, które muszą być nacechowane odwagą i szczodrością z naszej strony. Wymagają one jednak chęci przeprowadzenia owego rozeznania, które moim zdaniem jest konieczne i nieodzowne.

Zawsze, a zwłaszcza w tym procesie, Nasza Matka, Patronka Zakonu, będzie nam towarzyszyć i będzie nas wspierać. Prosimy Ją o światło na drodze naszego życia i o towarzyszenie nam w naszych wysiłkach, tak jak towarzyszyła pierwszej wspólnocie apostolskiej, z którą współdzieliła życie i modlitwę (*por. Hebr 1,14*).

Już wkrótce, 20 listopada, w święto Chrystusa Króla Wszechświata, zakończymy Jubileuszowy Rok Miłosierdzia. Dlatego też, w tym szczególnym czasie, jest równie ważne, by zwracać się do Naszej Matki, jako Matki Miłosierdzia i Matki Pocieszenia. Doświadczyła ona obu tych rzeczy w swoim życiu, gdy została obdarzona nieskończoną miłością Bożą. Od Chrystusa Miłosiernego otrzymała dar bycia pośredniczką Bożego Miłosierdzia i Pocieszenia, które wplotła je w swoje istnienie. Jest Ona – jako Matka wszystkich wierzących – szczególnie miłosierna wobec swoich najbardziej potrzebujących dzieci, za które się modli i za którymi wstawia się u Boga. Uczy nas wszystkich, jak być miłosiernymi, ponieważ wszyscy jesteśmy jej dziećmi, i co za tym idzie, braćmi dla siebie nawzajem, ponieważ wszyscy potrzebujemy miłosierdzia i nikt nie ma prawa, by go odmawiać swoim braciom.

Stojąc u stóp krzyża, Maryja pocieszała swojego umierającego Syna (*por. J 19,25*). Jest Ona obecna u stóp krzyża wszystkich swoich cierpiących dzieci: chorych, ubogich i potrzebujących. Wszystkim oferuje swoją obecność, opiekę i pocieszenie. W święto Matki Bożej, Patronki Zakonu prosimy szczególnie, by nadal wyciągała swą dłoń do cierpiących oraz ich rodzin; by była obecna u stóp krzyża chorych, emigrantów, uchodźców, osób opuszczonych, ofiar wojny i przemocy... Niech nikomu nie zabraknie pełnej pocieszenia i miłosierdzia dłoni Naszej Matki. Niech cała nasza Rodzina Szpitalna św. Jana Bożego uczy się od Niej, jak okazywać miłosierdzie i pocieszenie cierpiącym spotykanym na drodze naszego życia.

Życzę wszystkim, w imieniu własnym i całej Kurii Generalnej, radosnego święta Najświętszej Maryi Panny, Patronki naszego Zakonu. Niech błogosławi Ona naszemu ukochanemu Zakonowi i wszystkim członkom Rodziny Szpitalnej św. Jana Bożego.

Z braterskimi pozdrowieniami

A handwritten signature in blue ink that reads "Fra Jesús Etayo". The signature is written in a cursive style with a horizontal line under the name "Etayo".

Br. Jesús Etayo  
Przełożony Generalny